

TRIFID

URIFID

INFORMATORIUM SCI-FI KLUBU "T" LIBEREC

Vychází nepravidelně. Slouží pro vnitřní informační potřebu klubu.

NEPRODEJNÉ !

Vážení přátelé scifisté, příznivci vědecké fantastiky a další, dostáváte do rukou a před oči nulté číslo našeho zpravodaje, kterému se ve sci-fimluvě říká FANZIN. Což je zkratka pro "fantastický magazín". Pokusíme se o to, aby byl skutečně fantastický. Chceme dosáhnout co nejvyšší úrovně jak kvality / jedná se s tiskárnou / tak i obsahu. Proto vyzýváme hlavně Vás, kdož umíte psát - přineste svá díla, pomozte nám, nestyďte se. Náplní bude činnost a plány našeho klubu, zprávy o sci-fi hnutí u nás i ve světě, vědeckofantastické povídky a kresby. Doufáme, že se Vám fanzin bude líbit.

Váš 02 A 69 01

ZAČÁTKY

Náš klub není v Liberci novinkou. Na zdejší vysoké škole studoval J. Karbusický, který téměř před třemi lety založil při jedné pionýrské organizaci SFK, ale jeho členové byli poměrně pasivní a proto zakladatel klub zrušil.

Známým J. Karbusického je náš současný předseda RNDr. Pavel Smrž. A jeho přítelem je zas předseda Téčka-2. ZO ČSOP Liberec Stanislav Čičo, velký to fanda všeho fantastického. A k vytvoření nového sci-fi klubu byl jen krůček.

SFK vznikl v květnu 1984 a pracoval původně pod Okresním kul-

turním střediskem Spoluunáos se ale nevyvíjela moc růžově. A proto byly využity prázdniny k různým jednáním a náš klub našel zastánce v Osvětové besedě Králův Háj. Což byl, jak se ukázalo a ještě ukáže, krok velice dobrý. Plány SFK jsou velkolepé, zajímavé a asi nejdůležitější bude, aby se uskutečnily. O tom již na dalších stránkách.

První pojednání bychom chtěli věnovat definicím pojmů, které se používají v dnešním sci-fi hnutí. O vlastní problematice sci-fi budeme jednat na stránkách dalších fanzinů. Takže, můžeme spustit.

FAN D O M jsou lidé, kteří se zajímají o sci-fi- vědeckou fantastiku. Hledají formu, která veřejnosti přibližuje současné problémy vědeckotechnického rozvoje a jeho vlivu na budoucnost lidstva. Využívají hlavně literární ztvárnění a různé besedy a přednášky.

IN T E R K O M jsou nástěnné noviny, které vydává pražský SFK Spectra. Informují scifisty celé republiky o hnutí. Podávají zprávy o činnosti klubů, jejich plánech, akcích.

SF K je zkratkou pro sci-fi kluby, kterou budeme používat v našem fanzinu. SFK je v republice necelých dvacet, ale jejich počet roste. Stejně tak zaměření. Některé se věnují pouze literatuře, jiné hudbě, přednáškám, filmu...

TR I F I D je název našeho SFK a fanzinu. Trifid, jak jistě víte, je rostlina z vynikající knihy J.Wyndhama "Den trifidů" a je zároveň nositelem písmene T, což je určující klíč naší party.

PA R C O N probíhá každý rok na jaře v Pardubicích. Je to vlastně setkání přátel sci-fi z celého státu. Probíhá zde hodnocení soutěže SF povídek "O cenu Karla Čapka", burzy sci-fi literatury, promítají se fantastické filmy, profesionální autoři hovoří se svými čtenáři. Obdobou ve větším měřítku je

EU R O C O N, což je evropská konference příznivců vědeckofantastické literatury.

FA N Z I N je oficiální název pro zpravodaje, které SFK vydávají. Jsou vyráběné různými technikami - costar, xerox, cyklostyll / dle možností klubů / a nosí i zajímavé názvy: Solaris, Anromeda, Bonsai, Ufík

KO O R D I N A Č N Í K O M I - S E je skupina pěti organizátorů. Má na starosti celkové vedení scifistů a SFK, styk se sdělovacími prostředky, profesionály, zkrátka ti mohou za vše.

PO J M Y sci-fi se dají vysvětlovat ještě dlouho a proto se k nim vrátíme v dalších číslech.

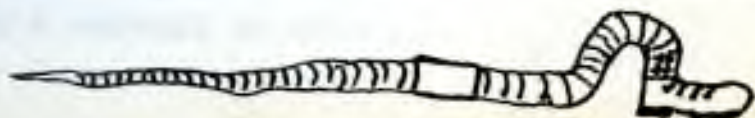
VÝLET DO DŘÍVE

První historicky doloženou schůzku klubu můžeme nazvat třeba ustavující a proběhla 16. května 1984. Asi 15 posluchačů jsme seznámili s plánem činnosti našeho SFK a současně jsme jim hned naservírovali přednášku o vědeckofantastické literatuře a literatuře faktu.

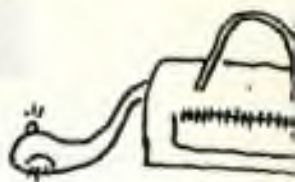
Do prázdnin už zbývalo málo času, ale přesto se uskutečnily ještě 2 schůzky s několika přednáškami: Vznik života na Zemi a možnosti života v jiných oblastech vesmíru /s barevnými originálními diapozitivy vývojově starých mikroorganismů/, Cestování v čase a jeho paradoxy v literární tvorbě a Teorie duchů z pohledu kvantové mechaniky. Na každé schůzce byli členové také informováni o knižních novinkách ze žánru sci-fi a literatury faktu, dále o činnosti jiných SFK a o vědeckofantastických filmech a pořadech námi neorganizovaných /např. astronomické přednášky/.

V září a říjnu se uskutečnily 2 schůzky s přednáškami Ekosci-fi neboli ekologické katastrofy budoucnosti, Nové objevy v astronomii v loňském roce a Sluneční energie. Všechny přednášky byly dle možností doplněny barevnými diapozitivy a žánrovou hudbou. Například k besedě o filmu E.T. jsme připravili i fiktivní telefonický rozhovor s Mimoszemšťanem a doplnili jej skladbou E.T. ze singlu skupiny O.K. Band. Na zářijové schůzce jsme kromě toho vyhlásili místní kreslířskou soutěž SPACEROID /O vesmírnou příšerku/. Vítěze soutěže uvedeme v příštím čísle fanzinu.

V naší činnosti věnujeme největší pozornost otázkám rozdílů fikce a skutečnosti, konfrontacím výsledků současných vědních oborů s představami autorů sci-fi, biologickým zákonitostem života ve vesmíru /exobiologii/ a záhadám přírody všeho druhu. Ale od toho je už jen krůček k výletu do budoucnosti, tedy k tomu,

A CO DÁL ?

Především zvýšit aktivitu všech členů klubu alespoň v její diskusní podobě. Připravujeme zpestření schůzek vědeckofantastickými filmy, které budou pro nás promítány v kině Máj, chceme se zúčastňovat akcí jiných SFK, např. Parconu, setkání v Kounově, umožnit zájemcům pozorování zajímavých objektů na obloze dalekohledem apod.

Máme v úmyslu pokračovat v přitažlivých přednáškách a v malých místních soutěžích jak kreslířských, tak i fotografických a literárních. V neposlední řadě bychom rádi navázali bližší kontakty s jinými SFK, především za účelem výměny "kufříkových pořadů" a nechtěli bychom ani zapomenout na vytváření našeho klubového zpravodaje TRIFID ve stále lepší formě.

01 A 62 01

Náler

"Tati, podívej, co jsem našel!", přiběhl malý Is k otci. "Ukaž", otec se zamyslel. "Á, už si vzpomínám. To je mikroskop. Lidé jej před nukleární válkou používali na zvětšování všeho malinkého."

"Che, k čemu jím to bylo", ušklíbl se Is. Popadl banán, vyskočil na nejbližší liánu a zamával otci ocasem.

02 A 69 01

"Jak je krásná." Pomyslel si nudící se Báh o modré bublině, kroužící nad jeho hlavou, propichující ji špendlíkem. Pak vzal bublifuk a vyfoukl si další...

03 A 71 14

PANTA REI

Civilizace Kmethú byla pravděpodobně nejstarší ve vesmíru a vznikla původně na dvojplanetě poblíž vnější části spirální galaxie v kupě Hydra II před téměř deseti miliardami roků. Jejich mentalitu jsem nikdy nepochopil, mohu říci jen to, že nějakým zvláštním způsobem sledovali rozumný život na jiných planetách, ale nikdo neví jak. Zvykli jsme si na ně, i když je dosud nikdo z lidí neviděl, protože řadu našich rozhodnutí dovedli v našem podvědomí změnit k lepšímu. Někdy jsme si připadali jako roboti. Dálkový průzkum nepřinesl nic kromě snímků podivně neurčitých nafialovělých mračen vzdáleně připomínajících tupě ježatou kouli. A je možné, že to ani nebyli Oni...

Nedávno zjistil náš spolupracovník Van Ibn Toll podrobnější údaje o jejich civilizaci. Obrovské vědomosti Kmethú můžeme vysvětlit jen vysokým stářím jednotlivců, snad žijí i řadu miliard let a pravděpodobně usilují o nesmrtelnost, což se jim v poslední době zjevně daří. Potvrzuje to značné množství neobvyklých fyzikálních dějů v jejich oblastech vesmíru, kde se čas viditelně zpomaluje nebo se už úplně zastavil. Nemožnost většího přiblížení našich sond do sféry jejich vlivu to jen potvrzuje.

"V tom případě u nich nestárně vůbec nic, ani neživá hmota?" zeptal jsem se a konstatoval současně. "Ano", zamyšleně odpověděl Van Toll, "rudý posun celé soustavy Hydra II je už teď výrazně menší. Brzy jejich galaxie znehybní úplně." Znamená to tedy", pokračoval jsem, "že se ocitnou v roli legendárního pevného bodu vesmíru, ale bez možnosti kontaktu s okolím. Uměle vytvářejí svůj vlastní vesmír." ... "Je to dost možné a konečně, můžeme se jít podívat na spektra do observatoře", řekl Van Toll jaksi neúčastně,

což u něho bylo vždy znakem rozrušení a nejistoty. Sešli jsme z terasy Institutu pro Civilizaci Kmethú, pohlédli na

zapadající žlutooranžové slunce s uměle řízenou jadernou reakcí a rychlovýtahem sjeli do vyhodnocovacího oddělení observatoře. Ještě ve výtahu zazvonilo Van Tollovi v uších poplašné zařízení. Stiskl rty a vběhl do sálu. Já ze ním. Už v posuvných dveřích jsem viděl na obrazovkách podivná spektra s neskutečně velkými posuny. U Kmethú se čas opět rozběhl, ale přinejmenším mnohemiliónkrát rychleji.

Jenomže obráceně.

A všechny galaxie začaly zvolna vyplňovat obrazovky v sále.

01 A 62 01

Obrátila stranu. Skoro se nehýbala. Napětí vrcholilo. Už brzy dojde k setkání mimozemských civilizací. Pak náhle zavřela knihu, smutně vzdychla, vyběhla z domu a zařadila se do fronty na játra, která mají přijít v dočasném zboží.

03 A 71 14

Jsem "král", myslel si On.

Visíc na kříži, pochopil, že všechno je jinak.

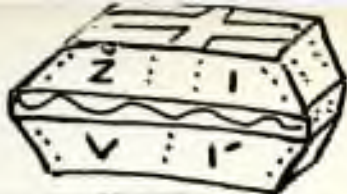
Jsem "král", myslel si kamarád, skákaje z okna.

Dopadem na zem pochopil, že všechno je jinak.

Jsem "král", myslel jsem si plodíce myšlenky.

Dostav na hubu, pochopil jsem, že všechno je jinak.

03 A 71 14

Je podivné toto město, podivná čtvrt bez lidí. Po zemi se válí vlhké chuchvalce mlhy. Chladný vítr dere kůži, máš pocit zuřivosti ze zimy. Zažloutlé listí začíná hnít a jeho vůně podmalovává rekviem, jedinou melodii, kterou jsi schopen vyzpívat...

Od obzoru k obzoru se táhne zeď. Ztrácí se po obou stranách vzdáleností a špatnou viditelností. Jdu k ní. Snažím se ji obejít. Obzor se posunuje a zeď s ním. Pokouším se vylézt. Nohou hledám spáru mezi studenými slizkými cihlami. Pomalu se vysunuji po zdi vzhůru. Prsty dosahují na vrchní betonový rantl, přitahují se...

TA ZEĎ JE JEDNOU DLOUHOU STRANOU HŘBITOVA ...

Hřbitov je plný postelí, bíle povlečených, všechny jsou stejné, všechny mají kříž na jedné straně a ceduli se jménem na straně druhé. Jsou vyrovnané do řad, řad až neskutečně přesných. Ty postele nikde nekončí, jediné ohraničení je má zeď a milosrdná mlha.

Na postelích leží lidé, lidé zmítající se, kroutící se, zjevně trpící, podivně mrtví. A u postelí stojí další lidé, živí, ustrašení, s hrůzou v očích.

Jsem na pokraji šílenství z toho, co vidím. Skáču dolů, nikdo se neotočí, všichni mají oči upřené na své mrtvé. Pomalu procházím řadami postelí. Živí jsou bezmocně ztuhlí a mrtví v jedné neustálé křeči.

Zastavuji se u jednoho zoufalého hrobu, nikdo u něho nestojí. Člověk na posteli zatíná pěsti a natahuje krk. Jdu k němu blíž, třesoucí rukou se blížím k jeho čelu, dotýkám se ho jedním prstem, okamžitě uhýbám. Je ledové, suché,

umrlé. Stojím u trpícího mrtvého, do očí mi jde děs, po zádech běhá mráz. Prudký záchvěv mrtvého těla mne zbavuje nečinnosti, třesu jím, křičím na něj a pak vyčerpan klesám vedle bílé čisté postele.

Ti lidé nevnímají, existují pouze vnitřním utrpením a všichni okolo, ty tisíce živých, čekají v tichém děsu na svou smrt. Každý sám za sebe.

Čím se provinili?

Z ráje jsme byli vyhnáni po pozření sousta ze stromu poznání, ale čím se provinili tito lidé? Musíme orat zem, abychom žili, ženy rodí v bolesti a krvi.

Ale čím se provinili tito lidé?

Snažím se upoutat pozornost, ale hrůza je příliš velká, aby vnímali.

Utíkám pryč z tohoto místa, radši prázdné město, radši hniijící listí. U zdi ztrácím vědomí...

Zrak mi trhá zářivka na žlutavém stropě. Dýchám chladný vzduch. Zachycuji počítačová slova:

"AZ-87 se probouzí, první pokus s téměř dokonalou zástavou všech tělesných funkcí se zdařil. Člověk překonal jednu z dalších bariér možnosti návěštivy vzdálených planet. Naše technika dosahuje vytoužených cílů. Můžeme odlétnout, zase se vrátit a podat osobní svědectví..."

Ale čím se provinili, prosím vás, čím?

03 A 71 14

Redakční rada:

RNDr. Pavel Smrž, Stanislav Čičo, Tomáš Hasil
kresbami doplnil Tomáš Brettschneider

Poznámka: Panta rei = vše teče, vše se mění.

